

HOVAWART

Ledencontactblad
Hovawart Bond Nederland
lente 2016

7

Lidmaatschap en contributie

De contributie bedraagt € 30,- per jaar, vooraf te voldoen. Gezinslidcontributie € 5,- per jaar.

Adreswijziging, aanmeldingen opzegging: secretarishovawartvereniging@gmail.com. Opzegging lidmaatschap kan schriftelijk of per e-mail en op elk moment conform de statuten van de vereniging.

Lovense Kanaaldijk 40
5015 AK Tilburg, NL
www.hovawartbond.nl

Kamer van Koophandel nr. 60877707
IBAN/SEPA Nummer: NL59INGB0006542675
BIC Nummer: INGBNL2A
Banknaam: ING BANK N.V

Bestuur

- Kees van Gorp, voorzitter
Tel. 06-54716556
kees1962@hotmail.com
fokcommissaris en internationaal contact
- Kees van de Sar, secretaris
secretarishovawartvereniging@gmail.com
- Camiel Daamen, penningmeester
(073) 6411189
pmeesterhovawartvereniging@gmail.com
- Cissie Peijen, bestuurslid pup & rasinformatie
Tel: 06-15595525
pupinfohovawartvereniging@gmail.com
- ChristelWesterlaken, ledenadministratie
06-53157386

Trainingen te Tilburg

Kees van Gorp, Kamila van Gorp, Mijke Staps

Ledencontactblad

redactiehovawartvereniging@gmail.com

Webmaster

Kamila v Gorp

e-mail: Boxerdlaciebie@wp.pl

Beste Hovawart leden,

Het is alweer voorjaar, de dagen vliegen voorbij, activiteiten staan voor de deur. De eerste zonnige dagen hebben we al achter ons. Heerlijk zitten op een zonnig terras en kijken naar de verrichtingen op het veld!

Voor ons gezin waren er echter ook veel donkere dagen in de afgelopen periode. Niet zozeer omdat het winter was, maar omdat we twee van onze honden verloren hebben en ook niet te vergeten waren er donkere dagen vanwege mijn gezondheid. We knokken nu tot de zon weer gaat schijnen

Ik wil wel alle mensen bedanken voor de lieve berichten, kaarten en bezoeken aan ons. Verder hebben wij ongekend veel hulp en vriendschap gekregen in deze moeilijke tijd. Zeker het bouwen van een trimsalon voor Kamila was een super gebaar van vriendschap!

Voor de drie rasverenigingen die vertegenwoordigd zijn op onze hondenschool is er ook weer veel te melden. Kijk daarom met regelmaat op de sites.

Voor alle drie de verenigingen is er een nieuwe website gebouwd. De sites zijn zo goed als klaar. Via www.doginfo.eu willen we een platform bieden waarop u kunt doorlinken naar diverse sites.

Heeft ook u een bijdrage voor ons blad dan zien we die graag tegemoet!

Kees van Gorp, voorzitter.

De wisselneus

Wat is een 'Wechselnase' of wisselneus.

Bij verschillende rassen zoals bijvoorbeeld de Collie, Siberische Husky en Alaskan Malamute, maar ook de Golden Retriever en natuurlijk onze Hovawart kunnen een aantal honden binnen het ras een wisselneus krijgen. Onder wisselneus verstaan we het opmerkelijke verschijnsel van het veranderen van kleur van de neusspiegel van de hond, van donker naar licht(er) en andersom, al naar gelang het seizoen. Aangezien de neus in hartje winter het lichtst is gekleurd heeft de wisselneus de naam 'Wechselnase' gekregen. Zo tegen het einde van de maand januari, halverwege de donkere wintermaanden, bereikt de 'Wechselnase' zijn dieptepunt. De eerst zo mooi gekleurde zwarte neusspiegel van de hond is verbleekt tot lichtbruin en soms zelfs lichtroze met donkere of zwarte neusranden. Maar dan komt de lente, het wordt warmer en de zon

schijnt weer met grotere regelmaat. Het roze neusje van de hond kleurt langzaam maar zeker naar bruin en dan hoogzomer vaak ook weer naar donkerbruin en zelfs zwart.

Andere factoren en invloeden.

Niet alleen het seizoen, de buitentemperatuur en het aantal zonuren schijnen de kleur van de neus te beïnvloeden, ook hormonen lijken een rol te kunnen spelen bij het verkleuren van de neus. Een teef met een 'Wechselnase' kan tijdens het vorderen van de dracht een donkerdere neus krijgen die tijdens de zoogperiode zelfs kan opkleuren tot zeer donkerbruin en/of zwart. Eenmaal uit de zoogperiode zal de neus langzaam weer zijn oorspronkelijke wisselende kleur krijgen. Ook sommige voedingssupplementen en vitamines kunnen de kleur van de wisselneus helpen bepalen. Het effect daarvan is echter tijdelijk, de genen nemen altijd weer de overhand. Daarnaast

kunnen een aantal van deze supplementen ook de kleur van de vacht beïnvloeden, zoals bijvoorbeeld caroteen of zeewier, waardoor de hond in mindere of meerdere mate wildkleur kan krijgen. Ook dit verschijnsel verdwijnt weer enige tijd nadat men stopt met het toedienen van deze supplementen.

De 'Wechselnase' is geen ziekte!

Het fenomeen 'Wechselnase' is tot op heden nooit wetenschappelijk onderzocht, hoewel intrigerend en veelbesproken is er nooit een aanleiding tot nader onderzoek geweest. De 'Wechselnase' is dan ook geen aandoening of ziekte, een hond met een 'Wechselnase' is absoluut gezond en kan hier ook niet ziek of zwakker van zijn of worden, maar in goede gezondheid een hoge leeftijd bereiken. Hoofdzakelijk heeft dit verschijnsel te maken met de verschillende genetische typen pigmentatie van huid, lip- en oogranden en voetzolen en

de genetische kleur van de vacht van de hond, wat altijd met elkaar in verband staat. De lichte vacht van een blonde Hovawart is een maskerende kleur, waaronder zich niet alleen een andere onzichtbare genetische haarkleur verschuilt, maar ook de daarmee gepaarde genetische kleur van de huid, neus, lip- en oogranden en voetzolen. Het is niet zo dat een hond met weinig pigment in de beharing ook per definitie een lichte neus en lichte ogen zal krijgen. Bepalend is de onderliggende genetische kleur- en pigmentcode die iedere hond bij zich draagt. Een hond met een lichte vacht kan een gitzwarte neus hebben met donkere of lichte ogen, ofwel een bruine of permanent lichte neus met donkere of lichte ogen. Maar ook een hond met veel pigment in de vacht kan een zwarte, bruine of lichte neus hebben met eveneens donkere of lichte ogen. De kleur van de vacht en van de ogen vererven apart van elkaar en ook van de pigmentatie van

huid, oog- en lipranden, neus en voetzolen, maar hebben allen een onderling verband in het totaal plaatje van degenetische kleurformule. Het is wel zo dat de donkere en/of lichtere neus zal gaan wisselen of eventueel permanent licht zal blijven, terwijl de echt gitzwart gepigmenteerde neus zwart zal blijven.

Voorspelbaar?

Is het mogelijk een 'Wechselnase' te zien en/of te voorspellen bij een pup op zeer jonge leeftijd? In een nest met pups kleuren de zoortjes en het neusje vanaf de geboorte langzaam op binnen enkele dagen tot enkele weken, soms blijven beiden wat lichter van kleur maar vaak lijken alle pups een mooi zwart pigment te hebben en is het moeilijk te zeggen of er pups bij zijn die een wisselneus zullen ontwikkelen. Een ervaren fokker echter kan zien of het zeer donkere pigment echt gitzwart is of zeer donkerbruin/zwart lijkend. Bij nauwkeurig onderzoek van de kleur van het pigment kan men bij een bepaalde lichtval het blauwzwarte van het bruinzwarte van het neusje van de pup onderscheiden. Ook pups met een gitzwart neusje, maar met een minuscuul lichter streepje langs de neusvleugels of met een neusholte die wat lichter (roze) is, zullen naar alle waarschijnlijkheid een 'Wechselnase' ontwikkelen. De ervaren fokker kan dus tot in grote mate voorspellen of de pup een lichte(re) neus zal krijgen, die van permanent licht tot wisselneus zal leiden. De echt gitzwart gepigmenteerde pups zullen 'hoogstwaarschijnlijk' een heel leven de

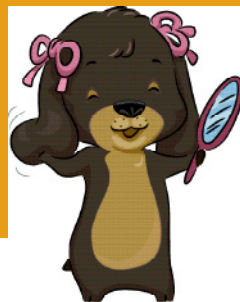
zwarte neus behouden. Hoogstwaarschijnlijk betekent dus, dat er toch altijd een klein percentage koffiedik kijken blijft bestaan totdat de pup wat ouder is of zelfs de volwassen leeftijd heeft bereikt.

Belangrijk?

Is de wisselneus of 'Wechselnase' nu echt heel erg belangrijk? Nee, eigenlijk niet echt. Natuurlijk is een gitzwart neusje mooi en zal het zeker op de show goed doen en eventueel mede bepalen of een hond zal winnen in de ring. Daarnaast is wel belangrijk dat de Hovawart een goede pigmentatie blijft behouden ook in de toekomst. Bij de keuze van een partner moet dan ook de pigmentatie van de beide ouderdieren in het oog gehouden worden om te zorgen dat het pigment voldoende aanwezig blijft in het nageslacht. Maar een hond met een wisselneus is kerngezond, kan erg mooi zijn, een Kampioenschap behalen en kan zeer zeker goed gepigmenteerde nakomelingen voortbrengen.

3 juli 2016

Schoonheidswedstrijd Hovawart Bond Nederland

De allereerste clubschoonheidswedstrijd komt er aan.

We hadden als vereniging gehoopt dat de erkenning bij en door de Raad er snel zou zijn. Dit proces duurt echter langer dan gepland. Omdat we als rasvereniging toch erg uitlijken naar een “club-match” hebben we besloten een eigen show te organiseren.

De dag is leuk voor **het gehele gezin**. Iedere deelnemer krijgt een mooi deelname certificaat en een keurrapport ! De honden worden door Kees van Gorp beoordeeld . We werken in een ring waar iedereen lekker omheen kan zitten en kan meeluisteren en kijken naar de keuringen. U of uw hond hoeft voor deze dag niets speciaals geleerd te hebben.

Er zullen hapjes zoals tosties en broodjes hamburger te koop zijn. Kortom een leuke dag voor het gehele gezin. Door deelname aan deze show steunt u de vereniging. Deelnamegeld komt geheel ten gunste van de Hovawart Bond. Alle medewerkers zoals ringpersoneel, horecapersoneel op- en afbouwgroep en dergelijke werken op vrijwillige basis en krijgen zelfs geen onkosten vergoeding.

Wij hopen dat alle HOVAWART bezitters meedoen aan deze voor ons speciale dag! Natuurlijk voor uw plezier én omdat het heel belangrijk is voor de club. Deelname €35,-- (geheel voor de clubkas)

Schrijf zo spoedig mogelijk in!

Kynocenter Wandel- en puzzeltocht

Op 10 april organiseerde Kynocenter Tilburg een wandeltocht waar zowel de Boston- de Hovawart- als de Boxerclub aan deelnam. Voor aanvang werd er gezamenlijk gezellig een kop soep gegeten en niet te vergeten genoten van een drankje. Na enige uitleg van Kees gingen de mensen met de auto's naar het vertrekpunt. Hier was voldoende parkeergelegenheid en de mensen en honden genoten zichtbaar. Het was heerlijk zonnig in tegenstelling tot een paar dagen ervoor toen we de tocht controleerden. Toen werden we getraakteerd op zware regen en zelfs hagelbuien.

De tocht ging door een prachtig natuurgebied achter het Trappistenklooster. Het gebied wordt de Kerkeindseheide genoemd. In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden is het een mooi bosgebied waar de

hondjes in kleine groepjes liepen en heerlijk konden spelen. De tocht duurde voor diegene die goed liepen ongeveer twee uur.

Blij, moe en voldaan kwam iedereen na een paar uurtjes weer op de locatie. Slechts twee combinaties kwamen niet voor de koffie. De ene was verloren gelopen en de andere had moeite met de nog kleine kindjes die de tocht toch wel wat zwaar vonden.

Hoe stop je een hondengevecht?

Allereerst, zorg ervoor dat er nooit een gevecht ontstaat. Makkelijker gezegd dan gedaan natuurlijk. Probeer vertrouwd te raken met de lichaamstaal van je hond. Een starrende blik is meestal de eerste aanwijzing dat je hond te veel interesse heeft in de andere hond.

Als je de eerste tekenen niet ziet en het gevecht begint, moet je de honden zo snel en veilig mogelijk uit elkaar halen. Bij een gevecht dat er nog niet heel heftig aan toe gaat, kan het helpen om weg te lopen en je hond te roepen, misschien verliest hij de interesse en loopt hij liever met je mee. Een gevecht wat snel escaleert vergt ook een snelle en tactische reactie.

Als er twee mensen aanwezig zijn, moeten ze allebei de achterpoten van de strijders vastpakken en ze achteruit- en omhoog trekken,

zodat beide honden op hun kop staan. Kies de juiste timing en ga zeker niet trekken aan de honden als een van de twee zich in de ander heeft vastgebeten: vreselijke scheurwonden zijn het gevolg. Eenmaal uit elkaar, laat je je hond niet los voordat de strijdlust gekalmeerd is en er geen gegrom of uitvalen meer is - haal de honden vervolgens uit elkaars buurt.

Als je alleen bent tijdens een gevecht, zet de tuinslang dan helemaal open en spuit de honden nat of gooi een groot kleed over ze heen. Meng nooit in het gevecht door te proberen de halsband van de hond vast te pakken, dan is het risico namelijk groot dat jij ook gebeten wordt. Begin ook niet te schreeuwen tegen de honden, ze zullen denken dat je het gevecht alleen toejuicht waardoor ze zullen blijven vechten.

Altijd ingrijpen of niet?

Er wordt weleens gezegd dat je de honden het moet "laten uitvechten" en dat ze het onderling maar moeten regelen. Dit kan inderdaad verstandig zijn, maar alleen bij kleine strubbelingen binnen een roedel. Dit geldt beslist niet tussen twee honden die elkaar niet kennen! Een gevecht tussen twee roedelgenoten ziet er vaak heftiger uit dan dat het is, gelukkig duurt het vaak maar een paar minuten en lopen de honden geen schade op.

Voorkom het gevecht

Het is de taak van de baas om letsels te voorkomen door het gedrag van de hond steeds in de gaten te houden. Ga niet afwachten tot er iets gebeurt maar bescherm je hond tegen situaties waarin hij betrokken kan raken bij een hondengevecht. Als je met je hond in de buurt komt van een andere hond waarvan je weet dat het niet goed samen gaat, ga dan

gewoon weg! Is er een gespannen sfeer voelbaar op het moment dat beide honden los lopen tijdens een wandeling? Roep dan je hond naar je toe en vervolg de wandeling in een andere richting. Blijf vooral zelf ontspannen, jij moet laten merken dat jij de baas bent.

Stemband- verlamming

Een stembandverlamming (larynxparalyse (Larynxparese is verslapping) is een veel voorkomende aandoening bij oudere honden van grote rassen. De ziekte verloopt geleidelijk. Als eerste verandert het stemgeluid van uw hond. In de loop van de tijd wordt het inademen steeds moeilijker. Uw hond wordt benauwd en ook hijgen geeft problemen.

In het ergste geval kan een dier overlijden aan de complicaties van deze aandoening. De benauwdheid is in de meeste gevallen met een operatie te verhelpen.

Verschijselen stembandverlamming

Honden met een stembandverlamming hebben een ander stemgeluid. De honden zijn schor, hees, rochelen, hoesten of hebben een ander bijgeluid bij het ademen.

De hond kan minder ver wandelen, is trager dan voorheen en spelen is meestal niet meer mogelijk.

Als het buiten koud is, vallen de klachten meestal mee. De meeste dieren komen in de problemen als het warmer wordt:

- Het dier wil hijgen om af te koelen, maar is hiervoor te benauwd.
- Een veranderd stemgeluid
- Kokhalzend of hoesten tijdens het eten en drinken.
- Verminderd uithoudingsvermogen bij inspanning en te duidelijke ademgeluiden (als een zeehond)
- Door het moeilijke ademen zwellen stembanden op, waardoor het hijgen nog moeilijker wordt. Blauwe tong (zelfs flauwvallen)
- Omdat het hijgen niet goed gaat, loopt de lichaamstemperatuur gevaarlijk op.
- De meeste honden raken in paniek.

Eerste hulp bij benauwdheid

- Zoek het dichtstbijzijnde koele plekje op en laat uw hond rusten.

- Koel uw hond door hem tot op de huid nat te maken.
- Zoek vervoer en ga zo snel mogelijk naar uw dierenarts. Doe de airco in de auto aan of doe de raampjes open.
- In veel gevallen is het nodig om uw hond iets rustgevents te geven (te sederen)
- Soms is het nodig om een buisje aan te brengen in de keel. Dit kan alleen als uw hond onder narcose ligt
- Bij honden met een dikke, dichte vacht is het soms nodig om het dier te scheren, zodat het sneller afkoelt

Oorzaak stembandverlamming

In de meeste gevallen wordt de stembandverlamming veroorzaakt door slijtage van zenuwcellen in de hersenen. Soms is er een andere oorzaak aan te wijzen:

- erfelijkheid
- trauma / operatie
- een tumor in het halsgebied (vaak een schild-

kliertumor)

- spier- of zenuwziektes

Diagnose stembandverlamming

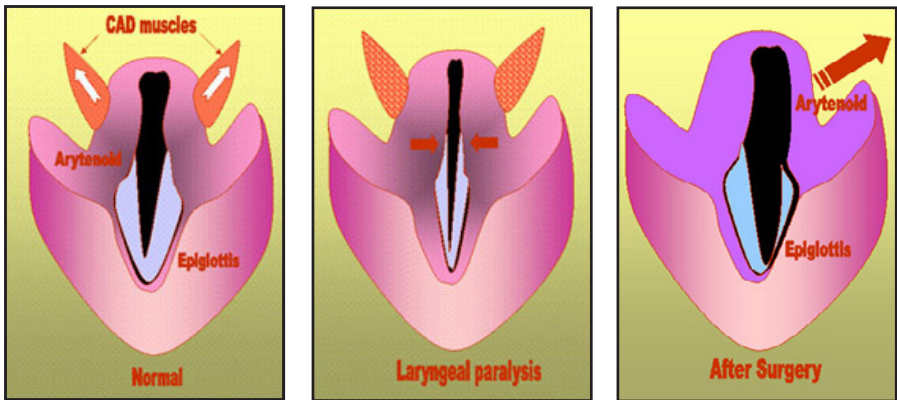
De diagnose larynxparalyse wordt gesteld met behulp van keelinspectie/ bronchoscopie.

- Lichamelijk onderzoek, inclusief beluisteren van hart en longen
- Röntgenonderzoek van de borstholte (hart en longen)
- Schildklierfunctie test doormiddel van een bloedonderzoek

Behandeling stembandverlamming

De behandeling bestaat uit een operatie. Het rare blaflapen blijft, maar het dier is niet meer benauwd. De behandeling van larynxparalyse is gericht op het wijder maken van de stemspleet, zodat de ademhaling ongehinderd kan plaatsvinden.

>>

Hiervoor zijn in de loop der jaren vele technieken ontwikkeld. Alle technieken hebben dit zelfde doel maar ook hetzelfde nadeel: De stemspleet kan bij het slikken niet meer volledig sluiten

In de afgelopen jaren heeft één techniek zich onderscheiden die zeer succesvol is en bovendien maar weinig complicaties met zich mee brengt. Dit is de zogenaamde unilaterale crico-arytenoid lateralisatie, ook wel bekend als de “Tie-back” methode. Hierbij wordt het (bovenste) aanhechtingspunt van de stemband wat naar achteren en opzij getrokken:

De verlamde spier wordt als het ware vervangen door een hechting.

Een lichtere variant kun je ook verhelpen via medicijnen. (kalmeringsmiddelen en corticosteroiden). Dit in combinatie met een op-

timaal lichaamsgewicht en aangepast levensstijl zonder stress, opwinding rustig aan doen met warm/vochtig weer. De halsband dient plaats te maken voor een borsttuig!

Prognose stembandverlamming

De belangrijkste complicatie na een larynxparalyse operatie is de mogelijkheid dat het dier zich verslikt.

Bij sommige dieren met een stembandverlamming blijkt op termijn toch sprake te zijn van een zenuw-spier aandoening, waardoor de slokdarmfunctie afneemt. De kans op verslikken neemt bij die dieren toe.

Met dit incidentele verslikken valt veel beter te leven dan met de ernstige benauwdheid en de gevolgen hiervan bij niet geopereerde honden.

Hersenspinsels

Ook honden kunnen soms neurologische aandoeningen krijgen. In dit artikel gaan we er een aantal behandelen. Gek genoeg is niet iedere dierenarts goed op de hoogte van de diverse aandoeningen en worden ze vaak me elkaar verward met alle gevolgen van dien.

Vestibulair syndroom

Onder vestibulair syndroom verstaan we een syndroom waarbij evenwicht stoornissen ontstaan . Hierbij maken we onderscheid tussen het perifeer vestibulair syndroom, waarbij het evenwichtsorgaan betrokken is, en het centraal vestibulair syndroom, waarbij de hersenstam of de hersenen betrokken zijn. Het komt het meeste voor bij honden op leeftijd. De symptomen ontstaan meestal zeer plotseling en er zijn verschillende oorzaken voor aan te wijzen met wisselende prognoses .

Ook hebben we het centraal vestibulair syndroom, daarbij zijn er cellen in de hersenstam of grote hersenen aangetast. De verschijnselen lijken erg op het perifeer vestibulair syndroom, alleen zijn dan ook de reflexen vertraagd of geheel afwezig en is de hond algemeen ziek. De oorzaak kan een bacteriële infectie zijn, bijvoorbeeld hondenziekte, ehrlichia of toxoplasmose.

Symptomen

Bij het perifeer vestibulair syndroom is het evenwichtsorgaan betrokken, deze kan zijn positie ten opzichte van de aarde niet meer bepalen en daardoor wordt de kop scheef gehouden. Een ander, zeer belangrijk symptoom is dat de ogen snel heen en weer flitsen, de zogenaamde nystagmus, dit symptoom is een van de belangrijkste voor het diagnosticeren van het vestibulair syndroom. Verder kan de hond een verlamming

Kanonnen

Heb jij je wel eens verbaasd om de hoeveelheid geluid die een Hovawart voort kan brengen?! Buiten het blaffen en aandachttrekkende janken

om heeft je vriend nog een scala andere audiosamples beschikbaar. Wat dacht je van die diepe lage grom, zo of er een oud dubbeldeks sproeivliegtuigje vlak over je huis scheert. Ik probeer 'm wel eens na te doen - als ik alleen ben natuurlijk - maar ik kan je verzekeren: zo makkelijk is die nog niet!

Als ik de hikjes en de pufjes tijdens de slaap van mijn Hovawart hoor maak ik me altijd onmiddellijk zorgen over mijn eigen nachtelijke geluiden. Ik zal toch niet...? Maar de mooiste van alle geluidsbodschappen van mijn maatje is toch wel de zucht. De Hovawartzucht komt in vele variaties. Allemaal met een eigen betekenis en bedoeling. Oninteressant is de snuif-zucht, die je hond je geeft als ze het ergens niet mee eens is. Echt mooi is die diepe lange luidruchtige zucht, direct nadat ze demonstratief is gaan liggen.

Met zo'n onuitgesproken boodschap erin. Zo eentje waar je tegen een medemens geïrriteerd om zou zeggen: "zeg dan wat er is!" Heerlijk. En dan nog even dat ene oogje dat controleert of de zucht wel voldoende tot je is doorgedrongen....

Alles beter dan zo'n geluidloze verlating van lucht aan de andere kant van je hond, uiteraard vooràl als ze vlakbij je ligt. De scheet. Kanonnen, wat een lucht!

aan de aangezichtszenew hebben en dus (meestal eenzijdig) een hangend oor, ooglid of wang (kwijlen aan een kant) hebben. De hond heeft geen pijn maar loopt alsof hij dronken is, ook kan hij daardoor omvallen en doordat hij zo duizelig is gaan braken. Door deze symptomen wil de diagnose hersenbloeding of tia nogal eens gegeven worden en besluit men dat de hond beter kan inslapen, dit is in de meeste gevallen echter niet nodig!

Diagnose

De diagnose wordt gesteld door andere mogelijke oorzaken van evenwichtsproblemen uit te sluiten, bijvoorbeeld een midden oorontsteking of een trauma zoals een aanrijding. Soms kan een foto of mri scan gemaakt of in het geval van verdenking van centraal vestibulair syndroom een ruggenmerg punctie worden gedaan om een hersentumor, bloeding of bacteriële infectie uit te sluiten.

Behandeling

Voor het perifeer vestibulair syndroom is geen behandeling, dit klinkt erger dan het is want het gaat , in de meeste gevallen, vanzelf weer over.

De eerste paar dagen zijn naar om te zien omdat de hond vrij hulpeloos is en niks zelf kan, echte na een paar dagen worden de verschijnselen minder en kan hij zich weer steeds beter redden. Meestal is de hond

met een week of twee weer helemaal de oude. Soms blijven er wat rest verschijnselen over zoals een iets scheve kop en een wat wankelere pas. Een enkele keer wordt de hond meerdere malen getroffen door deze aandoening en dan hangt het natuurlijk van de kwaliteit van leven af wat de verdere mogelijkheden zijn.

Bij de centrale vorm is de prognose slechter, tegen de meest voorkomende oorzaken hiervan (hersentumor) is niks te doen, uitzonderingen hierop zijn de bacteriële en parasitaire oorzaken (toxoplasmose). Soms kan een kuur met prednison nog enige verbetering brengen.

Slotsom

Kom niet te snel tot de conclusie dat de hond beter kan inslapen, een echte hersenbloeding, beroerte of tia komen sporadisch

voor bij honden, meestal is het vestibulair syndroom en hoe rot en uitzichtloos het er de eerste dagen ook uitziet, vaak knapt de hond binnen afzienbare tijd weer helemaal op en kan hij best nog een tijd een hond waardig leven leiden!

Hovawart Bond heeft erkenning aangevraagd

Zoals we reeds op diverse vergaderingen besproken hebben is de wens om erkend te worden heel groot. De erkenning geeft ons de status dat we een aantal examens en shows officieel kunnen organiseren. De procedure om erkend te worden is nog niet zomaar geregeld en afgerond. In het verleden is het zo geweest dat er slechts een rasvereniging per ras erkend kon worden.

Voor vele Kynologen was de Raad een logge stugge organisatie die niet van de bestaande reglementen en gewoontes wilde afwijken. Modernisering en meegroeien met de tijd en wensen van vele kynologen was er niet bij. Nadat inschakeling van de NMA is de Raad van Beheer overgegaan tot erkenning van alle verenigingen die aan bepaalde voorwaarden voldeden.

Inmiddels is de Raad van Beheer veel moderner van structuur. Het is een open ge-

sprekspartner en wil de kynologie een open structuur bieden en aanbieden. Er zijn al meerdere rasverenigingen per ras erkend.

Wel is het zo dat de procedures en vereisten om erkend te worden regelmatig veranderen. Dit komt ondermeer omdat de overheid zich met de hondenfokkerij en handel in is gaan bemoeien. De “negatieve handel” in honden die zo vaak in het nieuws komt heeft een dergelijke nauwkeurige behandeling en voorzichtigheid nodig gemaakt.

Desondanks wel vaak frustratie als de Raad toch weer een bepaald regeltje exact nageleefd wil hebben. Antwoord op onze erkenningsaanvraag betekende dat we in een korte periode een tweede ALV moesten beleggen. Dit om specifiek van de aanwezige leden te vernemen dat we de toetreding daadwerkelijk willen, de leden moeten hiervoor uitdrukkelijk beslissen. Ondertussen zijn

de papieren weer naar de Raad gestuurd. Via de Juriste van de Raad vernamen we dat alle aanvragen aangehouden zijn tot de fokreglementen goedgekeurd zijn. De fokreglementen die wij hebben vastgelegd en ingestuurd zijn naar onze mening zorgvuldig, compleet en nergens mee in strijd, maar het is dus nu weer wachten. Laten we hopen dat het niet weer een brief met aanvullende vereisten zal zijn. En vooral ook op voortvarendheid!

We hebben ondertussen besloten een eigen schoonheidswedstrijd te organiseren. Onder de vlag van de Raad was onze wens maar ook nu verwachten we een leuke en interessante dag, voor onze leden en vrienden. Nieuws over de erkenning zullen we onmiddellijk delen.

Kees van Gorp, voorzitter

Hovawart van de Maand!!

Wil je graag dat jouw Hovawart in het zonnetje komt staan? Geef je dan op voor *Hovawart van de Maand!* Elke maand zal de leukste, grappigste, mooiste, meest serieuze, of meest spontane foto van een Hovawart gekozen worden. Deze foto zal dan op onze website bekend gemaakt worden.

Je kunt je opgeven door een mail met je foto's (zoveel je wilt, wanneer je wilt) te sturen naar kees1962@hotmail.com

Take the challenge!

